

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201176
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720201176.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobkyne: V. Q. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W.P. XXX, XXX XX F., občan SR, zastúpenej: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava 25, IČO: 31320155, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.373,35 EUR a zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.202,62 EUR, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť trovy konania žalovanému v rozsahu 100% do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojim návrhom došlým Okresnému súdu Zvolen dňa 09. 03. 2020 domáhala, aby súd určil, že úver zo zmluvy č. 3610550209 zo dňa 16. 11. 2012 (ďalej súd bude uvádzať len „úverová zmluva“) je bezúročný a bez poplatkov, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 2.373,35 EUR a zároveň, že je povinný zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 1.202,62 EUR.

Návrh odôvodnila tým, že žalobkyňa so žalovaným vzhľadom na svoju finančnú tieseň uzatvorila spotrebiteľskú úverovú zmluvu dňa 16. 11. 2012, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 6.000,- EUR. Predmetná zmluva bola už žalovaným vopred naformulovaná a žalovaný mal postupovať s odbornou starostlivosťou v súlade s dobrými mravmi. Vzhľadom na akútny nedostatok finančných prostriedkov bola žalobkyňa nútená vzniknutú situáciu riešiť pôžičkou. Nakoľko bola mediálne reklamovaná a dostupná pôžička od Poštovej banky túto možnosť žalobkyňa na pošte v obci aj využila. K tejto časti žaloby súd poukazuje na to, že nie je súdu známe, že žalovaný by poskytol žalobkyni nejakú pôžičku od Poštovej banky, zrejme žalobkyňa toto odpísala z nejakého internetového článku.

Žalobkyňa za úver vo výške 6.000,- EUR zaplatila do dňa podania žaloby 8.373,35 EUR, pričom banka žiada doplatiť ďalších 1.202,62 EUR. Nároky žalobkyne sú odôvodnené aj s cieľom Európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali. Žalobkyňa opisuje všeobecne určité ustanovenia a výklad ustanovení, či už zákonov resp. smerníc bez toho, že by akýmkoľvek spôsobom poukázala na konkrétnosti v tých smerniciach a zákonoch, ktoré sa dotýkajú práve jej prípadu.

V bode 5. poukazuje na to, že po preskúmaní predmetnej zmluvy Ministerstvom spravodlivosti podľa nich zmluva neobsahuje predpísané náležitosti a preto ju možno považovať za bezúročnú a bez poplatkov a to z dôvodu: 1.) že neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, 2.) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, 3.) predpoklady použité pre

výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, 4.) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách musí obsahovať zmluva výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v akom budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y) a § 10 ods. 1. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 a úver sa považuje ako bezúročný a bez poplatkov.

V bode 5.3 žaloby poukazuje na to, že žalovaný uviedol žalobkyňu do omylu, pri uzatváraní zmluvy použil nekalé praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Súd poukazuje, že z tohto článku nevyplýva, ktoré konkrétne neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé praktiky boli pri uzatváraní zmluvy a zároveň v zmluve použité.

V bode 6 poukazuje na § 37, § 39 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku s tým, že súdu tu nie je zrozumiteľne vysvetlené čo týmito paragrafmi žalobkyňa myslela, pretože ak by mal byť právny úkon neplatný, tak zároveň nemôže súd určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože by išlo o absolútnu neplatnosť právneho úkonu a takýto právny úkon logicky nemôže byť bezúročný a bez poplatkov, keď je absolútne neplatný. V tomto si teda žalobkyňa absolútne odporuje, avšak ani počas konania ňou ani jej právnym zástupcom súdu takýto rozpor nebol vysvetlený.

Taktiež žiadnym spôsobom nepoukázala z akého dôvodu by žalovaný mal vyplatiť žalobkyni primerané zadostučinenie a ani neodôvodnila výšku tohto primeraného zadostučinenia.

2. Súd z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

3. Súd zo zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie zistil, že žalovaná uzatvorila dňa

16. 11. 2012 zmluvu, na základe ktorej jej bola poskytnutá suma vo výške 6.000,- EUR. V údajoch o klientov sú uvedené: zamestnanec, zamestnávateľ: X. F., priemerný čistý mesačný príjem 600,- EUR. V bode 3. je uvedené okrem iného aj potvrdenie o prijíme. Podľa bodu X. klientom požadovaná výška pôžičky je 6.000,- EUR, ďalej je tam uvedená splátka s poistením 93,05 EUR, celková suma pôžičky 11.166,- EUR, počet splátok 120, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 11/2022, sadzba poistenia 0%, mesačná výška poistenia 0,- EUR, ročná úroková sadzba 14,90%, RPMN 14,90%, priemerná hodnota RPMN 19,08%. Podľa článku XIII. bod 2. žiadateľ uvádza, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal si ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 3. sa žalobkyňa pred uzavretím zmluvy písomne oboznámila so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára a zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol doručený a tento si prevzala. Ako sprostredkovateľ je tu uvedené obchodné meno KTAG, s.r.o., priezvisko: B. Q., W..

4. Zo žiadosti o poskytnutie pôžičky na bývanie podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11.

2012 súd zistil, že žalobkyňa touto žiadosťou žiadala, aby jej bola poskytnutá pôžička vo výške 6.000,- EUR, splátka s poistením 93,05 EUR, mesačná výška poistenia 0,- EUR, počet splátok: 120, termín konečnej splatnosti 11/2022. V článku XIII. bod 2. uvádza, že podpísaním žiadosti sa oboznámila s podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti, prevzala ich, súhlasí s nimi a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 3. pred uzavretím žiadosti bola písomne oboznámená so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach, žiadosti o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol doručený a tento prevzala.

5. Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere k zmluve

o poskytnutí pôžičky na bývanie č. 3610550209 súd zistil, že podľa bodu 2. celková výška spotrebiteľského úveru je uvedená 6.000,- EUR, splátky a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať je uvedené, že úver je splácaný mesačnými anuitnými splátkami, mesačná splátka je 93,05 EUR, počet splátok: 120, termíny splátok: do 20.-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Splatnosť poplatkov je uvedená v časti 3. bod súvisiace náklady tohto formulára. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je 11.166,- EUR. V časti 3. sa uvádza úroková sadzba

spotrebiteľského úveru: 14,9% ročne, ročná percentuálna miera nákladov je 14,9% ročne. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je 19,08% ročne.

6. Súd zo Všeobecných obchodných podmienok zistil, že v bode 6, článok 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo v podmienkach alebo všeobecných podmienkach stanovené inak sú splátky splatné do 20.-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Podľa článku 7. bod 7.1, 7.2, 7.3 je uvedené, že RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného spôsobu splácania pôžičky. V bode 7.3 je uvedený vzorec RPMN a zároveň pod predmetným vzorcom je ozrejmene čo jednotlivé veličiny v predmetnom vzorci predstavujú.

7. Podľa Podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky (najľahšia pôžička) súd zistil, že v bode 8. je zároveň aj uvedené ako sa vypočítava ročná percentuálna miera nákladov aj s predmetnými ilustračnými príkladmi vo výške pôžičky 350,- EUR, 500,- EUR

8. Súd z listu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 06. 11. 2019 adresovaného žalobkyni zistil, že podľa nich sa v predmetnej spotrebiteľskej zmluve jedná o formulárovú zmluvu, avšak to, že dodávateľ opakovane ju používal vo vzťahu k určitému okruhu spotrebiteľov a ktorej obsah spotrebiteľ v zásade nemá možnosť ovplyvniť však ešte bez ďalšieho neznamená, že sa jedná o zmluvu, v ktorej absentujú náležitosti zakladajúce nárok spotrebiteľa na bezúročnosť a bezpoplatkovosť podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. Určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov alebo, že niektoré zmluvné dojednania sú neplatné pre rozpor so špeciálnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku, prípadne že niektoré zmluvné dojednania sú neplatné pre rozpor so všeobecnými zásadami pre posudzovanie právnych úkonov, tak ako to vyplýva z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka alebo pre rozpor so špeciálnou právnou úpravou obsiahnutou predovšetkým v zákone č. 250/2007 Z. z., zákon č. 266/2005 Z. z.... závisí výlučne od posúdenia rozhodnutia súdu a to i s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 02. 2018 č. k. 3Cdo 146/2017.

Zároveň poukazujú na to, že po preskúmaní zmluvy o úvere má Odbor za to, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti a preto ju možno považovať za bezúročnú a bez poplatkov a to z dôvodu, že neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, termín konečnej splatnosti, predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

9. Súd z dôvodu vyjadrení, či už písomných resp. ústnych, žalobkyne a jej právneho zástupcu ako aj žalovaného tieto sú v niektorých častiach bezpredmetné a teda nesúvisia s predmetom sporu sa bude zaoberať účinne len tými argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie. Na uvedené súd poukazuje v zmysle ustálenej judikatúry, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená, aby sa všeobecný súd zaoberal všetkými námietkami, argumentmi a dôkazmi strán, ale má sa zaoberať len tými, ktoré majú význam pre rozhodnutie. Z tohto dôvodu súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia odôvodniť a reagovať na všetky argumenty procesných strán, ale je postačujúce ak z odôvodnenia sú zrejme tie skutočnosti, ktoré sú podstatné pre objasnenie skutkového a právneho základu rozhodnutia (II.ÚS 76/07).

10. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobkyne a samotnej žalobkyne zistil, že pokiaľ ide o otázku bezodplatnosti a bezúročnosti naďalej trvajú na tom, že predmetná zmluva je bezúročnou a bezodplatnou. O tom, či majú alebo nemajú pravdu môže rozhodnúť iba súd. Pokiaľ ide o námietku premlčania poukazujú na to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, keď sa dozvie oprávnený, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. Keďže sa žalobkyňa dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na základe vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 06. 11. 2019 nedošlo k premlčaniu jej nároku. Z písomného vyjadrenia žalobkyne doručeného súdu dňa 27. 10. 2020 poukázala na to, že pri podpise zmluvy neobdržala všetky potrebné dokumenty, pričom jedná sa o tlačivo, kde sa nachádza výpočet úrokov a RPMN a takýto dokument prvýkrát videla vo vyjadrení zmluvnej strany. Taktiež poukazuje na to, čo zasa súd uvádza, že nie je pre vec podstatné, že nebola informovaná o tom, že by sa spoločnosť Quatro úplne včlenila do VÚB banky. V bodoch 4. a 5. poukazuje na telefonické rozhovory a komunikáciu ohľadom zostatku úveru, pričom súd k tomuto opätovne poukazuje na to, že nakoľko sa nejedná o

predmet žaloby, kde by si žalobca ako VÚB banka uplatňoval zaplatenie zostatku úveru voči žalovanej, v tomto prípade žalobkyňi, tieto uvedené skutočnosti nie sú podstatné.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že sa pridržiavajú žaloby. Podľa nich predmetná zmluva nebola spísaná vo forme ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. a vo veci premlčania sa už k tomuto vyjadrili. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadajú, aby súd žalobe vyhovel.

11. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalovaného zistil, že uzatváranie zmluvy medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom sa v tom čase robilo takým spôsobom, že klient, ktorý mal záujem o poskytnutie služby zo strany žalovanej, žalovanú kontaktoval, najčastejšie telefonicky, pričom sa spisoval prvotný dokument a to „Žiadosť o poskytnutie pôžičky“ t. j. akési vyzvanie potencionálneho klienta zo strany žalovanej na predloženie ponuky z jeho strany, ktorou sa rozumie vyplnenie nevyhnutných údajov do žiadostí, ktoré sa následne posúdia a potom sa rozhodne či sa táto žiadosť schváli alebo nie. Následne úlohou klienta je, že si priloženú zmluvu a inú dokumentáciu prečíta a v prípade pretrvávajúceho záujmu vyplní údaje potrebné na posúdenie jeho návrhu zo strany žalovanej, pričom predmetnú žiadosť podpíše a následne zašle žalovanej na posúdenie. V zmysle zákonných povinností žalovaná takúto ponuku s odbornou starostlivosťou vyhodnotí, pričom v prípade pozitívneho výsledku vyhotoví zmluvu, ktorú podpíše a zašle na protipodpis klientovi, čím dôjde jej zaslaním klientovi k uzavretiu zmluvy, takáto oboma stranami podpísaná zmluva spolu z jej právnymi súčasťami/komponentmi (Obchodné podmienky, Štandardné európske informácie) tvorí ako celok zmluvu.

Keďže žalovaná vypracovala zmluvu o pôžičke v zmysle žiadosti klienta žalobca nebol nútený predmetnú zmluvu podpisovať, avšak keďže ju podpísal vyjadril s touto zmluvou súhlas.

K údajnej absencii adresy predávajúceho, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu či sťažnosť uvádzajú, že tento povinný údaj sa týka predovšetkým služby predaja tovaru či inej služby, pre ktorú sa poskytuje pôžička. V predmetnej zmluve je uvedená adresa správcu pôžičky, teda žalobca mal nepochybne vedomosť o tom, kde môže svoju prípadnú sťažnosť podať. Údaj o adrese veriteľa je v zmluve o pôžičke prítomný na niekoľkých miestach. Na základe tohto teda tvrdenie o absencii adresy veriteľa je neopodstatnené.

Skutočnosti, ktoré uvádza žalobkyňa, že pred podpísaním zmluvy nebola oboznámená s predpokladmi použitými na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov poukazujú na to, že tieto skutočnosti sú obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach, pričom v zmysle časti XIII. bod 2 zmluvy o pôžičke žalobkyňa vyhlásila, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámila s týmito podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Majú za to, že vzorec na výpočet RPMN ako aj príklad výpočtu obsahovali všeobecné obchodné podmienky. Zároveň všetky predpoklady potrebné na výpočet boli obsiahnuté priamo v zmluve v časti X.

Vo veci, ktorá sa mala týkať porušenia, že zmluva neobsahuje, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázali na to, že všetky informácie ohľadne splátok boli žalobcovi odovzdané a žalobca vedel ako má poskytnutý úver splácať. Výklad tohto ustanovenia podávaný žalobcom, podľa ktorého je potrebné v zmluve uvádzať samostatne výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet, termíny splátok úrokov a iných poplatkov je nesprávny a príliš formalistický. Uvedené už vychádza aj z rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že je nesprávny takýto výklad podávaný žalobcom. Poukazujú na verejne dostupný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012 a z 20. 12. 2012 sp. zn. 16Co 315/2012. V rámci tohto rozhodnutia poukazujú, že toto ustanovenie nemožno vykladať tak, že by dodávateľ v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny. Pokiaľ je teda v zmluve stanovené, že dlžník má splatiť úver v pravidelných 25 mesačných splátkach, pričom je špecifikovaná ich splatnosť dátumom prvej splátky a následne každej ďalšej splátky, pri nich je uvedená tak výška istiny, poplatkov, úroku, možno mať za to, že spotrebiteľ bol zmluvnými dojednania dostatočne upovedomený o tom, kedy a v akej výške má istinu spolu s úrokom, odplatom za poskytnutie úveru a poisťným splácať. Výklad, ktorý podáva žalobkyňa je v rozpore s nutnosťou vykladať vnútroštátne normy tzv. eurokomfortným výkladom a najnovšou rozhodovacou praxou Súdneho dvora Európskej únie. Tento výklad možno dohľadať v Smernici Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 a to konkrétne v článku 10 ods. 2 písm. h), v zmysle ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia. Z uvedeného teda vyplýva, že európsky zákonodarca vyžaduje jedine uvedenie celkových splátok úveru v zmluve o úvere a nevyžaduje ich osobitné rozčlenenie na jednotlivé zložky ako istina, úroky atď.

Čo sa týka označenia, že chýba v zmluve termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru poukazujú na to, že Súdny dvor Európskej únie vyhlásil v prejudiciálnom konaní vedenom pod sp. zn. C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016 v rozsudku, ktorý je verejne prístupný a vo výrokovej časti v bodoch 2 a 3, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Podľa článku 3 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny.

Predmetná zmluva o pôžičke obsahuje termín konečnej splatnosti, pretože v časti 6 bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok sa uvádza: Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a /alebo v podmienkach a /alebo VOP stanovené inak sú splátky splatné do 20.-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Na základe tohto potom, čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru zákon nevymedzuje presne akým spôsobom má byť konečná splatnosť úveru uvedená, pričom v zmluve o pôžičke v časti 10 je uvedený termín konečnej splatnosti 11/2022. Logickým výkladom je možné dospieť k záveru, že termín konečnej splatnosti pripadá na mesiac november v roku 2022, pričom je tu uvedená splátka tohto dátumu a to splatná v 20.-ty deň v mesiaci.

Na základe tohto teda je v ostrom kontraste tvrdenie žalobcu, že zo zmluvy nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti. Žalobca nepreukázal, že by pri uzatváraní zmluvy mal nejakú otázku k tejto téme, pričom sám splácal splátky úveru. Aj v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/2015 vo veci navrhovateľa Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bírovej v článku 10 ods. 2 písm. h) sa uvádza, že táto sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

Čo sa týka poukazovania na neprijateľné podmienky v tejto súvislosti je nutné podotknúť, že v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z tohto vyplýva, že za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenia. Žalobca v žalobe žiadnym spôsobom ani len nepoukázal na konkrétne zmluvné ustanovenia, ktoré majú byť neprijateľné a neuviedol čím majú byť tieto zmluvné ustanovenia neprijateľné a prečo by zmluva mala byť bezúročná a bez poplatkov. Žaloba v tejto časti je zmätočná bez jasnej identifikácie.

V ďalšom sa zaoberajú aj námietkou premlčania, avšak nakoľko toto nemalo vplyv na rozhodnutie súdu, na toto súd nebude poukazovať.

Čo sa týka uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia poukázali na to, že žalovaná vôbec nešpecifikuje aké konkrétne spotrebiteľské právo malo byť konaním žalovanej porušené, kedy takéto porušenie práva uplatnil na súde a v čom mu bola spôsobená ujma takéhoto rozsahu. Poukazujú na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo 1201/2009 a tiež Komentár k Občianskemu zákonníku vydanie C.H.Beck, pričom účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, takže súd má povinnosť ex offo prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa sa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje resp. dokonca odmeňovanie spotrebiteľa finančným zadosťučinením za systematické a podľa názoru žalovaného dopredu premyslené porušovanie svojich zmluvných povinností.

12. V písomnom vyjadrení zo dňa 29. 09. 2020, ktorým reagovali na vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej poukazujú na to, že nemôže dôjsť k zneužitiu právomoci vo veci zachovávaní osobných údajov podľa § 91 zákona č. 483/2001 zákona o bankách a to aj s poukazaním na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C 368/2012 a obdobne aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 38/2012, v ktorom sa uvádza, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacej bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách takýto postup umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva. K uvedenému súd už ďalej nebude citovať v rámci tejto problematiky, nakoľko nie je to podstatné pre rozhodnutie. Taktiež poukazujú na to, že predmetná žaloba podaná žalobcom je generickou žalobou dostupnou na internete a obsahuje len všeobecnú argumentáciu (citáciu jednotlivých súdnych rozhodnutí, pričom mnohé z nich ani len nesúvisia so žalobcom tvrdými absentujúcimi obligatónnymi záležitosťami) a bez bližšej špecifikácie žalobcu namietaných skutočností. Na toto, že bližšie neboli špecifikované skutočnosti zo strany žalobkyne poukazujú aj na to, že ani právny zástupca žalobkyne nepovažoval za dôležité vo svojej replike namietané tvrdenia dovysvetľovať v čom konkrétne došlo k porušeniu zmluvy.

Predmetnú zmluvu tvorili všetky jej právne súčasti/komponenty - žiadosť, štandardné európske informácie, obchodné podmienky. Zloženie zmluvy z viacerých listín je bežnou zmluvnou praxou. Žalovaný tvrdí, že žalobkyni bola riadne odovzdaná všetka dokumentácia a samotnému žalobcovi sa nebránilo s touto dokumentáciou nejako oboznámiť. Žalovaný v dobrej viere podpisoval zmluvu so žalobcom a tá skutočnosť, že klient si možno zmluvnú dokumentáciu naozaj prečítal alebo nie, žalovaný už nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť, taktiež nemôže ovplyvniť či si takúto zmluvu prečíta s porozumením alebo nie a prípadne či len nepredstiera záujem o danú zmluvu. Čo sa týka bodu 2 vyjadrenia žalobkyne zo dňa 26. 10. 2020 poukazujú na to, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. je členom skupiny Všeobecná úverová banka - Intesa Sanpaolo. Všeobecná úverová banka poskytovala pôžičky v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. s cieľom vykonávať správu nad skupinou finančných spoločností.

K bodu 4 a 5 vyjadrenia žalobkyne zo dňa 26. 10. 2020 uviedli, že tieto body sú zmätočné a nejednoznačné a zároveň čo sa týka poukazovania na neuhradené splátky súd na toto nebude bližšie poukazovať, lebo toto nie je predmetom konania.

Vo veci týkajúcej sa ústnych vyjadrení poukázali na to, že sa pridržiavajú svojich písomných vyjadrení. Poukazujú na to, že predmetný úver je v poriadku a v súlade so zákonom. Na základe tohto žiadali, aby súd žalobu zamietol.

13. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že návrh žalobkyne nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol. Súd v rámci predmetného konania zvažil všetky tvrdenia strán, tak žalobkyne ako aj žalovaného, a to predovšetkým tvrdenia žalobkyne prečo uvedený úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov, kde predovšetkým sa žalobkyňa zaoberala tým, že v zmysle vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odbor ochrany spotrebiteľa, sa má uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že nemá náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ako aj výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov. K tomuto však súd zároveň poukazuje na to, že samotná žalobkyňa, či už úmyselne resp. nie nepoukázala aj na tú skutočnosť, ktorá bola tiež vo vyjadrení Ministerstva spravodlivosti a to, že určenie či je úver bezúročný a bez poplatkov je výlučne na súde, tak ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu - uznesenie zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017. Z tejto argumentácie teda jednoznačne vyplýva tá skutočnosť, že aj Ministerstvo spravodlivosti žalobkyňu upozornilo, že tie skutočnosti, ktoré oni vo svojom vyjadrení uviedli nemusia ešte bezpodmienečne viesť k tomu, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by určil, že uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd sa zaoberal predovšetkým týmito skutočnosťami, keďže samotná žaloba bola opretá hlavne o tieto dôvody, na ktoré poukázal súd a ktoré boli aj predmetom vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti. Súd, čo sa týka prvej námietky, prečo by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov a to, že nie je tam daná adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť poukazuje na tú skutočnosť, že táto nie je pravdivá, pretože vo viacerých dokumentoch je uvedená adresa veriteľa a spoločnosti, kde môže byť uvedená sťažnosť uplatnená. K uvedenému súd poukazuje, že táto adresa je jednak v zmluve o poskytnutí pôžičky, ďalej v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere a v žiadosti o poskytnutí pôžičky. Taktiež aj vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 14.13 klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Súd teda na základe vyššie uvedených skutočností má za to, keďže žalobkyňa okrem toho tvrdenia, že zmluva neobsahuje náležitosť, kde môže svoju reklamáciu resp. sťažnosť uplatniť žiadnym spôsobom nepoprela tie skutočnosti, na ktoré poukázal právny zástupca žalovanej, nepovažuje túto námietku za dôvodnú.

23. Čo sa týka ďalšej námietky žalobkyne, že uvedený úver neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru súd túto námietku taktiež považuje za bezpredmetnú. Súd mal jednoznačne z predmetnej zmluvy v bode 10. uvedené, že termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) číslom 11/2020, pričom v zmysle štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere k predmetnej zmluve, kde je navrchu vpravo hore uvedené aj číslo tejto zmluvy, kde sa uvádza v bode 2 termíny splátok do 20.-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Zároveň je uvedené, že úrok a/alebo poplatky sa budú splácať takto, termín splatnosti úroku a istiny je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Zároveň súd poukazuje taktiež, že to dokedy má byť splácaná predmetná jednotlivá mesačná splátka je uvedené aj vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 6.2, kde sa uvádza: „Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak sú splátky splatné do 20.-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.“ Na základe tejto skutočnosti súd má za to, že v zmluve, štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach

bol jednoznačne určený termín konečnej splatnosti a to tým, že bol určený mesiacom a rokom kedy má byť predmetná zmluva splatená a keďže bolo napísané, že najneskôr každá splátka je splatná do 20.-teho dňa toho ktorého mesiaca, tak jednoznačne logickým výkladom je možné dospieť k tomu, že konečná splátka bola určená najneskôr na 20. novembra 2022. Súd okrem iného poukazuje čo sa týka konečnej splatnosti na to, že zákon žiadnym spôsobom explicitne nevymedzuje akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v zmluvných dojednaniach daná, avšak aj priemernému spotrebiteľovi v prípade, ak je uvedené mesiac a rok kedy je konečná splatnosť úveru a zároveň v ostatných dokumentoch, ktoré sú neoddeliteľnými súčasťami predmetnej zmluvy je uvedené, že každá splátka má byť zaplatená najneskôr do 20.-teho dňa v mesiaci, z tohto logicky vyplýva, že termín splatnosti celého úveru je dňom dokedy má byť tá ktorá splátka zaplatená a zároveň v mesiaci a roku, ktorý bol označený v zmluve ako 11/2022.

24. Čo sa týka ďalšej námietky, že zmluva neobsahovala predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov opätovne s touto námietkou súd nemôže súhlasiť, pretože žalobkyňa žiadnym spôsobom nereagovala na to, čo uviedol vo svojich písomných vyjadreniach právny zástupca žalovanej strany, kde teda poukázal akým spôsobom sú uvedené údaje, ktoré majú byť použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a aj samotný vzorec, ktorý treba k tomuto použiť. Súd poukazuje, že zo samotnej zmluvy o pôžičke v bode 10 sú údaje, ktoré sú potrebné na vypočítanie ročnej percentuálnej miery nákladov. Tieto predpoklady sú dané výškou pôžičky, ďalej ročnou úrokovou sadzbou, celkovými nákladmi spotrebiteľa, výškou splátky mesačne, počtom jednotlivých splátok, celkovou sumou pôžičky a termínom konečnej splatnosti. Súd poukazuje, že uvedené je podrobne popísané akým spôsobom je vypočítaná RPMN vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 7.1, 7.3, v ktorom je zároveň aj predmetný vzorec pre výpočet RMPN a pod predmetným vzorcom sú jednotlivé veličiny označené písmenami „S“ ako výška spotrebiteľského úveru, „K“ ako číslo prvej splátky, „N“ ako počet splátok, „A“ ako výška splátky spotrebiteľského úveru, „X“ RPMN, „E“ ako interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom nasledujúceho čerpania. Súd teda z predloženej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok zistil, že jednak žalobkyňa bola oboznámená s predpokladmi použitými na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ako aj zo samotným vzorcom na tento výpočet.

25. Čo sa týka štvrtej námietky, že úver neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd oboznámením sa s predmetnou zmluvou o poskytnutí pôžičky ako aj štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere ako aj žiadosťou o poskytnutie pôžičky, ktoré sú všetky podpísané žalobkyňou, v každom jednom sa uvádza výška splátky rovnaká a to 93,05 EUR, počet splátok 120. Zároveň súd má za to, že z prehľadu splátok a úhrad bolo jednoznačne preukázané, že koľko má žalovaná mesačne zaplatiť na jednotlivé splátky. Zo samotného textu zmluvy jednoznačne vyplýva komu mala žalovaná uvedenú sumu platiť, koľko mala mesačne platiť, kedy a dokedy má zaplatiť celý úver. Samotný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vtedy platného sa nemôže vykladať úplne formalisticky. Poskytovateľ v rámci zmluvy nie je povinný samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny ku každej jednotlivéj splátke mesačne. V tomto prípade by išlo o prepiaty formalizmus takéhoto zmluvného vzťahu. Zákon o spotrebiteľských úveroch predovšetkým ukladá iba povinnosť informovať spotrebiteľa o výške istiny a úrokoch s tým spojených, čo je jednoznačne vyjadrené výškou percentuálnou, ktorú musí spotrebiteľ v rámci úveru zaplatiť.

Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. 09. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012, ďalej sp. zn. 16Co/315/2012 ako aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Bírová, ktoré sa jednoznačne vyjadrujú o tom, že povinnosť rozpisu každej splátky spotrebiteľského úveru na istinu, úroky a poplatky je právne nepodložený. Takýto výklad by bol príliš formalistický s absentujúcou racionalitou s ohľadom na potreby zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že je každému priemernému spotrebiteľovi jasné, že ak má vyjadrenú splátku úveru jednou sumou a potom percentuálne má vyjadrené koľko percent je ročná úroková sadzba z požičaných peňazí, že aká suma je potrebná na zaplatenie istiny ako aj úrokov z omeškania. Uvedenú problematiku už vyriešila konštantná judikatúra súdov, ktorá poukazuje na to, že takéto členenie, tak ako súd vyššie poukázal je príliš formalistické a nespôsobuje porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k).

26. Na základe vyššie uvedeného súd má preukázané, že zmluva obsahuje všetky

náležitosti vyžadované vtedy platným zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe tohto neboli naplnené podmienky, pre ktoré by súd mohol určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov a preto súd žalobu zamietol.

K tej skutočnosti, že došlo k zamietnutiu všetkých výrokov žaloby s podrobným poukázaním na výrok č. 1, ktorým sa domáhala žalobkyňa určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov v ďalšom súd len v krátkosti súd poukáže, že nemohol ani rozhodnúť o tom, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.373,35 EUR, ktorá mala tvoriť rozdiel medzi sumou, ktorú zaplatila celkovo a sumou poskytnutého úveru. V tomto prípade, ak by súd teda dospel k tomu, že žalobkyňa má pravdu išlo by o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré by bol povinný vydať, avšak z vyššie uvedených dôvodov súd nemohol vyhovieť žalobkyni, keďže nemá za to, že by bol uvedený úver bezúročný a bez poplatkov.

27. Čo sa týka žaloby, na základe ktorej mal žalovaný zaplatiť žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 1.202,62 EUR k tomuto súd poukazuje, že v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľ môže úspešne domáhať zaplataenia finančného zadosťučinenia od toho kto poruší jeho práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Keďže súd nezistil porušenie týchto práv a ani ich súd nekonštatoval vo svojom výroku, nie je možné priznať žalobkyni finančné zadosťučinenie.

28. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý bol v celom rozsahu úspešný priznal nárok na náhradu trov vo výške 100%.

§ 151 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

§ 52 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.